

ĐÁP ÁN ĐỀ THI THPT QUỐC GIA NĂM 2018

TRƯỜNG ĐẠI HỌC TÂY NGUYÊN - THPT CAO NGUYÊN

Thời gian: 120 phút

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Câu 1:

- Xác định phương thức biểu đạt: Nghị luận.

- Đặt nhan đề cho văn bản: Bệnh vô cảm.

Câu 2: “Triệu chứng” của thói vô cảm là: *bạn không còn biết yêu thương và cũng không cảm ghét, không cảm nhận được hạnh phúc và cũng không động lòng trước đau khổ, không có khát vọng sống ý nghĩa.*

Câu 3:

- Vô cảm là căn bệnh tồn tại ngoài xã hội chứ không phải đơn thuần trên giường bệnh vì:

+ Căn bệnh không có tên trong danh sách ngành y học.

+ Căn bệnh xuất phát từ trái tim, từ suy nghĩ hành động của con người, diễn ra phổ biến ở ngoài xã hội: vô cảm đối với cuộc sống, vô cảm đối với đồng loại, gia đình, người thân, bạn bè,... Đây là “bệnh về tinh thần, nhận thức”, nên không thể chữa bằng thứ thuốc thông thường gì ông như thuốc chữa cho bệnh nhân trên giường bệnh.

Câu 4:

- Văn bản đề cập đến tình trạng vô cảm: chai sạn của tâm hồn, thái độ s ống thờ ơ, lãnh đạm trước những gì diễn ra xung quanh; diễn ra ngay cả trước những đau khổ của đồng loại.

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

*Xác định và triển khai đúng vấn đề cần nghị luận: “mất mát lớn nhất là bạn để tâm hồn tàn lụi ngay khi còn sống”.

* Giải thích:

- “Cái chết không phải là mất mát lớn nhất”: Để làm sâu sắc chân lí này, trước tiên cần phải khẳng định giá trị cuộc sống của con người, khẳng định cái chết với mỗi con người quả nhiên là sự mất mát lớn nhất. Chết là chấm dứt sự sống, chấm dứt sự tồn tại hữu hình của con người.

- “Điều đáng sợ nhất là để tâm hồn tàn lụi ngay khi còn sống”: Cuộc sống của con người tồn tại ở hai dạng thể chất và tinh thần. Một cuộc sống có ý nghĩa phải là sự hài hoà giữa hai trạng thái trên. Một cuộc sống tinh thần đầy đủ đúng nghĩa là phải được thoả mãn đầy đủ về mặt tâm hồn.

* Phân tích, chứng minh:

- Tại sao cái chết không phải là mất mát lớn nhất?
- Cuộc sống với con người thật là quý giá. Nhưng không ai có thể vĩnh viễn trong cuộc đời này. Đó là quy luật. Tuy nhiên, cái chết với mỗi con người không có nghĩa là kết thúc, là dấu chấm hết. Bởi lẽ, có những cái chết vẫn để lại “muôn vàn tình thân yêu”; chết nhưng lại “gieo mầm sự sống”, để lại cho muôn đời sau sự ngưỡng mộ, kính yêu. Chị Võ Thị Sáu ra đi khi tuổi đời còn rất trẻ, nhưng tên tuổi, tâm hồn, vẻ đẹp của chị vẫn mãi sống trong lòng nhân dân. Một cái chết như thế đâu phải là mất mát lớn nhất?
- Sự tàn lụi trong tâm hồn khi còn sống mới là đáng sợ: Sự sống không đơn giản chỉ là ăn uống, hít thở, hưởng thụ, tận hưởng về mặt vật chất. Có những người sống trong cuộc đời chỉ coi trọng điều này. Rõ ràng, họ không chết về mặt thể chất. Thế nhưng, tâm hồn của họ trống rỗng; họ vô cảm, đứng đưng trước mọi nỗi buồn vui của cuộc đời; chỉ biết “yêu” bản thân mình, không ước mơ và khát vọng.

* Đánh giá, mở rộng:

- Trong cuộc sống hiện nay, khi mà nhu cầu vật chất không còn là điều quá khó khăn, mỗi con người đều có thể dễ dàng thoả mãn nhu cầu vật chất của mình.
- Xã hội càng hiện đại, tiện nghi, con người lại càng dễ có nguy cơ sa vào lối sống hưởng thụ, vô cảm, lạnh lùng, mất phương hướng. con người không rơi vào tình trạng “tâm hồn tàn lụi”.

* Bài học và liên hệ bản thân:

- Bài học: Sống tích cực, lạc quan, chan hoà.
- Liên hệ bản thân: biết yêu thương và chia sẻ chính.

Câu 2. (5,0 điểm)

* Nêu được vấn đề nghị luận, giới thiệu tác phẩm.

* Giá trị hiện thực

- Tác phẩm cho ta thấy cuộc sống cơ cực, bị đè nén, áp bức nặng nề của người dân miền núi vùng Tây Bắc dưới ách thống trị hà khắc của bọn lãnh đạo phong kiến cấu kết với thực dân Pháp.
- Phân tích số phận những con người khốn khổ, bị vùi dập không khác nào con sâu cái kiến, bị coi không bằng trâu ngựa của nhà thống lí ấy là Mị và A Phủ.
- Giá trị hiện thực của thiên truyện thể hiện sinh động qua bộ mặt tàn bạo phong kiến miền núi trước cách mạng tháng Tám.
- Phân tích, dẫn ra một số chi tiết tiêu biểu và phân tích để thấy được cuộc sống nô lệ tăm tối ở Hồng Ngài của hai nhân vật này.

* Giá trị nhân đạo

- Tập trung tố cáo, vạch trần tội ác của những thế lực đã chà đạp lên quyền sống của con người.

- Nhìn thấy những phẩm chất tốt đẹp của con người lao động và tập trung biểu dương ca ngợi những phẩm chất ấy.
- Thấu hiểu và thông cảm sâu sắc tâm tư, tình cảm cũng như những ước mơ, nguyện vọng của những người bị chà đạp, thông cảm và thấu hiểu những số phận khốn khổ như Mị, nhà văn không thể miêu tả thành công tâm trạng phức tạp và phong phú của Mị trong quá trình tự giải phóng mình.
- Đánh giá nội dung và nghệ thuật

--- Hết ---

Nguồn : **Hocmai** (sưu tầm)